

C99.2 , KDB:236

2

NVE/1580
V 1926

KONSESJON

FOR

TAFJORD KRAFTSELSKAP

PÅ

YDERLIGERE REGULERING AV ONILSAVATN SAMT
REGULERING AV FRAMSTE VIKSVATN OG HEIMSTE
VIKSVATN I TAFJORDVASSDRAGET.

MEDDELT VED KGL. RESOLUSJON AV 14. MAI 1926.

Ved kongelig resolusjon av 14de mai 1926 er det bestemt:

- «1. Det tillates i medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14de desember 1917 nr. 17 Tafjord Kraftselskap å foreta en yderligere regulering av Onilsavatn samt regulering av Framste Viksvatn og Heimste Viksvatn i Tafjordvassdraget i det vesentlige overensstemmende med fremlagt plan og på de i Arbeidsdepartementets foredrag av 14de mai 1926 inntatte betingelser.
 2. Der fastsettes som gjeldende inntil videre reglement for manøvrering av reguleringsdammene overensstemmende med det i Arbeidsdepartementets nevnte foredrag inntatte utkast.»
-

Betingelser

for

yderligere regulering av Onilsavatn samt regulering av Framste Viksvatn og Heimste Viksvatn i Tafjordvassdraget.

(Fastsatt ved kgl. resolusjon av 14de mai 1926).

1.

Reguleringskonsesjonen gis på ubegrenset tid.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras.

Det utførte reguleringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vannfall i samme vassdrag nedenfor anlegget.

Anlegget må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den økning av vannkraften som ved tilleggsreguleringen tilflyter eiere av vannfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,50 pr. naturhestekraft.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 0,50 pr. naturhestekraft.

Økningen av kraften i fallet nedenfor Onilsavatn beregnes på grunnlag av den økning av vannføringen som reguleringen antas å ville medføre utover den vannføring som tilveiebringes ved den i konsesjonen av 26de september 1924 tillatte regulering av Onilsavatn. Forøvrig beregnes økningen av vannkraften på grunnlag av den økning av vassdragets lavvannføring, som reguleringen antas å ville medføre utover den vannføring, som har kunnet påregnes år om annet i 350 dager av året. Ved beregningen av økningen forutsettes det, at magasinet utnytttes på en sådan måte at vannføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hvad der skal ansees som den ved reguleringen innvundne økning av vannkraften avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge den ovenfor omhandlede avgift inntreer etterhvert som den

ved reguleringen innvundne vannkraft tas ibruk.

3.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgift etter post 2 og om avgivelse av kraft, jfr. post 18 skal, for såvidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

4.

Arbeidet må fullføres innen en frist av 7 år etterat konsesjonen er gitt.

I fristen medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

5.

Arbeidet skal utføres ved funksjonærer og arbeidere som har norsk innfødsrett eller statsborgerrett.

Konsesjonæren skal ved bygning og drift av anlegget bruke norsk materiell, for såvidt dette kan fåes like godt, tilstrekkelig hurtig og for en pris, som ikke med mer enn 10 — ti — procent overstiger den pris, hvortil materiell kan fåes fra utlandet.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelse fra disse regler når særegne hensyn gjør det påkrevet.

6.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

7.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeide eller pålegges nogen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog

ikke sprengstoff, verktøi og andre arbeidsmaterialer). Verktøi og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med deres virkelige verdi beregnet etter hvad de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal netto-overskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almenyttig øiemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes efter samråd med et av arbeiderne opnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

8.

Konsesjonæren er forpliktet til å rette sig efter de bestemmelser som vedkommende regjeringsdepartement gir til motarbeidelse av drukkenskap og smughandel med berusende drikk blandt den befolkning som er knyttet til anlegget.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til, når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer, å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige lægehjelp og å holde et for øiemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

Såfremt særskilt politiopsyn i anledning av arbeidernes utførelse av det offentlige finnes nødvendig, plikter konsesjonæren å utrede utgiftene derved.

10.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av nogen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrum efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å opsi arbeiderne fra bekvemmeligheter leiet hos ham. Uenighet om hvorvidt opsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

11.

Konsesjonæren er forpliktet til efter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende fattigkommune dens

utgifter til fattigunderstøttelse av de ved anleggene ansatte arbeidere og deres familier.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrekning som fylkesveistyret bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier, broer og kaier, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veier, broer og kaier som konsesjonæren anlegger skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten forsåvidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anlegget.

13.

Konsesjonæren er forpliktet til å samarbeide med andre kraftanlegg, når dette finnes hensiktsmessig av hensyn til den almindelige kraftforsyning. Bestemmelse herom treffes i mangel av minnelig overenskomst av et av Kongen opnevnt skjønn som også fastsetter de nærmere tekniske og økonomiske vilkår for sådant samarbeide.

Konsesjonæren plikter på egen bekostning å foreta de forandringer av anlegget som måtte finnes påkrevet av hensyn til sådant samarbeide. Bestemmelse herom treffes av departementet. Der tas ved avgjørelsen størst mulig hensyn til anleggets økonomiske forhold.

14.

Konsesjonæren plikter å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanlegget. Anlegget skal utføres på en solid måte. Dets utførelse såvelsom dets senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

15.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen på forhånd utferdiger. En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

16.

Reguleringsanleggets eier skal efter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser, som i det offentliges interesse finnes påkrevet og stille det innvundne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte opdemningshøider og de tillatte laveste tapningsgrenser beteg-

nes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtte la opta i anledning av anlegget skal tilstilles Norges Geografiske Opmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

17.

Eieren skal uten vederlag for det utførte anlegg finne sig i enhver ytterligere regulering i vedkommende vassdrag som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

18.

De vannfalls- og brukseiere som benytter sig av det ved reguleringen innvundne driftsvann er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner som departementet bestemmer, etterhvert som utbygning skjer, inntil 10 procent av den for hvert vannfall innvundne økning av kraften (beregnet som angitt i post 2). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 procent av kraften.

Når 30 år er forløpet fra konsesjonens meddelelse, kan de kommuner hvis interesser berøres av reguleringen uansett den ovenfor betingede procent for kraftavgivelse og uten hinder av den foran fastsatte begrensning, med Kongens samtykke etterhvert som kraft blir ledig, kreve avgitt ytterligere kraft såvidt fornødent til å dekke deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres efter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 procent rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 procent. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høi, fordi bare en mindre del av den kraft, vannfallet kan gi, er tatt i bruk, kan dog kraften istedet forlanges avgitt efter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellem vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5te år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledning til nogen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas.

19.

Reguleringsanleggets eier underkaster sig de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de opstillede betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av reguleringsanleggets eier.

20.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anlegget er beliggende. Et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

Manøvreringsreglement

for

yderligere regulering av Onilsavatn samt regulering av Framste Viksvatn og Heimste Viksvatn i Tafjordvassdraget.

(Fastsatt ved kgl. resolusjon av 14de mai 1926).

1.

Reguleringsgrensene er følgende:

Onilsavatn:

Øverste kote	177,3 m. o. h.
Nederste . . . »	160,0 —

Reguleringshøide 17,3 m.

Heimste Viksvatn:

Øverste kote	1319,0 m. o. h.
Nederste . . . »	1310,7 —

Reguleringshøide 8,3 m.

Framste Viksvatn:

Øverste kote	1319,0 m. o. h.
Nederste . . . »	1314,4 —

Reguleringshøide 4,6 m.

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Vannstanden i Onilsavatn må ikke overstige øverste reguleringsgrense uten at flomløpene er helt åpne.

2.

Vannslipningen foregår efter kraftstasjonens behov.

Det skal ved manøvreringen has for øie at vassdragets tidligere flomvannføring ikke forøkes. Heller ikke må dets tidligere lavvannføring forminskes til skade for andres rettigheter.

3.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk stasborger som godtas av vedkommende regjeringsdepartement.

4.

Det skal påsees at dammene til enhver tid er i god stand og at flomløpene såvidt mulig ikke hindres av is eller lignende.

Der føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstande samt observeres og noteres, om det forlanges, regnmengder, temperatur m. v. Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til vassdragsdirektøren.

5.

Mulig tvist om dette reglements forståelse blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

6.

Forandringer i dette reglement kan kun foretas av Kongen efterat de interesserte har hatt anledning til å uttale sig.

099.2

KDB: 41 236

~~(80334)~~

Tilhører Vassdragdirektoratets arkiv. Men ikke utlejes

11

Oslo den 9. juni 1938.

Jnr. 1511/1937 V.
OR./AHS.

Jeg er i heft

Tafjord Kraftselskap.

Planendring vedr. Framste Viksvatn. Manøvreringsreglement.

Jnr. 1727/1937 H.

Det Kongelige Departement har under 13. september 1937 approbert en endring av den konsederte plan for nevnte vann, således at nedre reguleringsgrense blir kote 1310.7 mot tidligere kote 1314.4. Framste og Heimste Viksvatn, som demmes ved samme dam, får da de samme reguleringsgrenser 1319.0 og 1310.7 og samme reguleringshøide 8.3 m. Kraftselskapet har tidligere gitt uttrykk for at de to vatn etter planendringen bør opfattes som ett reguleringsobjekt og oppføres i reglementet under en fellesbetegnelse. Hovedstyret er enig heri og foreslår anvendt betegnelse Viksvatnene.

Planendringen medfører en forandring i pkt. 1 i det ved Kgl.res. av 1. oktober 1926 fastsatte manøvreringsreglement, således at det istedetfor

"Heimste Viksvatn :

Överste	kote	1319.0
Nederste	"	<u>1310.7</u>
Regulerings-		
höide		8.3 m

Framste Viksvatn :

Överste	kote	1319.0
Nederste	"	<u>1314.4</u>
Regulerings-		
höide		4.6 m

blir å sette :

Det Kongelige
Departement for de Offentlige Arbeider.

Viksvatnene :

Øverste	kote 1319.0
Nederste	" 1310.7

Reguleringshøide 8.3

Man tillater sig å henstille til det Kongelige
Departement å foranledige nevnte reglement endret overensstemmende
hermed.
